

МОТИВИ към Решение № 147/29.02.2024 г. по НАХД № 5145/2023 г. по описа на РС-Бургас

Производството по делото е образувано по повод постановлението на Районна прокуратура гр. Бургас, с което на основание чл. 375 НПК е направено предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание спрямо обвиняемия **В. Р. А. с ЕГН ******, за извършено от него престъпление от общ характер, а именно за това, че: на 28.10.2023 г., в гр. Бургас, ж.к. „Меден рудник“, до бл. 185, без надлежно разрешително, съгласно чл. 73, ал. 1 и чл. 30 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и чл. 1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите /НУРРД/ по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП, държал в себе си високорисково наркотично вещество, по смисъла на Приложение № 1- Списък 1- „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния им ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ към чл. 3, т. 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични/НРКРВН/, а именно наркотично вещество - синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“ с нето тегло от 5,141 грама, на обща стойност - 154,23 лева, както следва:

Обект 1/1 - 2,032 грама нето тегло високорисково наркотично вещество синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“, на стойност 60,96 лева, определена съгласно Постановление № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на постановление 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството;

Обект 1/2 - 2,063 грама нето тегло високорисково наркотично вещество синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“, на стойност 61,89 лева, определена съгласно Постановление № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на постановление 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството;

Обект 1/3 - 1,046 грама нето тегло високорисково наркотично вещество синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“, на стойност 31,38 лева, определена съгласно Постановление № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на постановление 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, като случаят е маловажен – престъпление по **чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 НК.**

В съдебно заседание обвиняемият, редовно призован, не се явява, възползвайки се от възможността по чл. 378, ал. 1 НПК. Интересите му се защитават от служебен защитник – адв. Д. М. – БАК.

Пред съда страните заявиха, че не желаят да се провежда разпит на свидетелите и вещите лица, а на основание чл. 378, ал. 2 НПК да се ползват протоколите от досъдебното производство.

В пледоарията си прокурорът застъпва, че фактическата обстановка, описана в постановлението на БРП е доказана по несъмнен начин, позовавайки се на събраните в хода на производството доказателства. Счита, че обвиняемият следва да бъде признат за виновен и освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание „Глоба“ в минималния размер от 1000 лева.

Защитникът на обвиняемия – адв. Д. М. – БАК се присъединява към становището на прокуратурата и също счита, че А. следва да бъде признат за виновен, да се освободи от наказателна отговорност и да му се наложи административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева. Счита, че с оглед личността на извършителя това наказание се явява адекватно и би постигнало целите на закона.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства по отделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Обвиняемият **В. Р. А. с ЕГН *******, е роден на

Обв. А. от време на време пушел т.нар. „друсат чай“. Преди процесната дата си бил закупил такъв от непознато за него лице за лична употреба.

На 28.10.2023 г., около 22,35 часа полицейските служители от 04 РУ - Бургас – св. при обход на района в ж.к. „Меден рудник“, до бл. 185 спрели за проверка обвиняемия. В хода на проверката А. бил видимо притеснен и през цялото време си държал дясната ръка в джоба на горната дреха. Поведението му било съмнително, поради което полицейските служители пристъпили към извършване на обиск по ЗМВР. Установили, че лицето държи 3 броя полиетиленови пликове тип „джъмър“, съдържащи зелена суха растителна маса.

В проведена беседа в 04 РУ-Бургас А. заявил, че това е „друсан чай“, който е за лична употреба. Обв. А. бил задържан за срок от 24 часа.

За случая било образувано досъдебно производство, в хода на което била назначена химическа експертиза, която установила, че се касае за синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“ с нето тегло от 5,141 грама, на обща стойност - 154,23 лева (т.нар. „друсат чай“).

А. бил привлечен в качеството на обвиняем, като в последвалия разпит в присъствието на защитник признал за стореното и изразил съжаление за постъпката си.

По доказателствата:

Съдът възприе горната фактическа обстановка на базата на събрания в хода на производството доказателствен материал, преценен от настоящия състав на основание на чл. 378, ал. 2 НПК, а именно:

От гласните доказателствени средства: показанията на свидетелите **В....**(л. 11 от ДП) и от обясненията на обвиняемия **В. А.** (л. 54 от ДП).

От писмените доказателства: справка за съдимост (л. 17 от съдебното производство); писмо до ЦМУ (л. 35 от ДП); приемо-предавателен протокол (л. 36 от ДП); разписки (л. 37 и

л. 38 от ДП); декларация за семейно и имотно състояние (л. 52 от ДП) и документи по задържане по ЗМВР (л. 30-31 от ДП)

От експертизите: съдебно физико-химична експертиза (л. 15-17 от ДП) и съдебно дактилоскопна експертиза (л. 22 от ДП).

От веществените доказателства: плик с опаковки, приложен на л. 39 от ДП.

Всички доказателствени източници са непротиворечиви, логични и допълващи се, поради което и съдът ги кредитира изцяло.

По делото не са налични противоречиви доказателствени материали, които съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК да налагат съдът да излага съображения, защо приема едни от тях за сметка на други.

Като цяло фактическата обстановка не се оспорва и от обвиняемия или неговия защитник, поради което и настоящият състав намира за излишно да прави по-детайлен анализ на доказателствените материали.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, за да признае подсъдимия/обвиняемия за виновен, съдът следва да установи по несъмнен начин, както авторството на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението. С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 НК, за което му е повдигнато обвинение.

На първо място от обективна страна инкриминираната форма на изпълнителното деяние на престъплението, вменено във вина на обвиняемия, се изразява в „държане” на наркотично вещество. Съдът счита, че от показанията на полицейските служители и обясненията на обвиняемия, безпротиворечиво се установява, че към момента на полицейската проверка А. е държал в себе си три броя пликчета „джъмпър“, съдържащи - синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“ с нето тегло от 5,141 грама. Това води до закономерния извод, че наркотичното вещество се е намирало във владение на обвиняемия и той е упражнявал фактическата власт над него, което е напълно достатъчно да обоснове извод, че с поведението си А. е „държал” наркотичното вещество, поради което и е осъществил горепосочената форма на изпълнителното деяние. Следва да се отбележи, че безпротиворечиво възприето е в съдебната практика, че не е необходимо да е налице винаги непосредствен физически контакт между дееца и предмета на престъплението, а е достатъчно извършителят във всеки един момент да може да осъществява контрол върху него, включително и да се разпорежи с този предмет (**Решение № 110 по н.д. № 5/2012 г. на ВКС, III н.о.**), както е в случая.

На следващо място от обективна страна, видно от заключението на приобщената СФХЕ - веществото, което е било държано от обвиняемия, е синтетичен канабиноид „MDMB – INACA“ и „5F-ADB /5F-MDMB-PINACA/“ с нето тегло от 5,141 грама. Въпросният канабиноид няма легално производство и употреба и подлежи на контрол съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите. Това вещество е включено в Списък № I към Приложение № 1 на Наредбата за класифициране на растенията и веществата като наркотични, поради което и се явява високорисково наркотично вещество по смисъла на ЗКНВП.

Обвиняемият А. не е имал разрешително за държането на въпросното вещество, изискуемо съгласно чл. 73, ал. 1 и ал. 2, чл. 30 и чл. 31 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и чл. 1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите /НУРРД/ по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП и именно поради това - поведението му се квалифицира като престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. с ал. 3 НК.

На последно място, съдът счита, че деянието на обв. А. носи всички признаци на „маловажен случай“. В съдебната практика трайно и последователно се приема, че въпросът кога случаят е маловажен, се решава съобразно нормата на чл. 93, т. 9 НК, в която е указано, че маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от съответния вид. От това съдържание на закона следва, че маловажността на случая е в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства. Така че, за да се приеме случаят за маловажен, се изхожда преди всичко от размера на вредните последици, но от значение остават и другите смекчаващи обстоятелства (в този смисъл - **Тълкувателно Решение № 23/81 г. на ОСНК**). Преценката дали едно деяние представлява маловажен случай се извършва на основата на фактическите данни по конкретния казус, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното (**Решение № 19/2008 г. на II н.о., Решение № 69/2010 г. на II н.о., Решение № 306/2009 г. на III н.о.**). В настоящия случай количеството наркотично вещество не е голямо и на стойност около 6 пъти под минималната работна заплата в страната. Количеството и стойността на предмета на деянието несъмнено е съществен белег при преценката на маловажността на случая, като не следва да се пренебрегват и останалите факти по делото, свързани както с деянието, така и с личността на дееца. В тази връзка, от значение за преценка на степента на обществена опасност на деянието е обстоятелството, че се касае до държане на високорискови наркотични вещества за лична употреба, което по принцип сочи на неголяма степен на засягане на правнозащитения обект - обществените отношения, свързани с опазване на здравето на гражданите. Установените по делото обстоятелства, свързани с личността на дееца, несъмнено следва да повлияят върху преценката за това, че случаят показва по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от този вид. Обвиняемият е млад човек (на границата на пълнолетието), ученик, който работи, не е осъждан. Следователно, съвкупната преценка на обстоятелствата, свързани с деянието и с личността на дееца, както и на моралната му укоримост, сочи на по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на престъпления от съответния вид. Поради изложените съображения, престъплението следва да се квалифицира като маловажен случай по чл. 354а, ал. 5 от НК.

Същевременно съдът счита, че в случая не може да намери приложение разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Деянието извършено от обвиняемия не може да бъде преценено като "малозначително". Малозначителността на деянието представлява конкретно негово обществено качество, което изисква внимателен анализ на обстоятелствата дали то обективно не може да окаже отрицателно въздействие върху обществените отношения или неговото въздействие е толкова минимално, че не застрашава реално тези отношения. В настоящия случай не може да става въпрос нито за пренебрежимо малък паричен еквивалент на предмета на престъплението, нито за несъществена степен на засягане на обекта на посегателство. Количеството и стойността на високорисковите наркотични вещества, държани от обвиняемия сочат на извод за достатъчна степен на обществената опасност на деянието, за да бъде то третирано като престъпление, макар тази степен на обществена опасност да обосновава приложението на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК. Изрично в този смисъл е и актуалната практика на ВКС по сходни случаи - **Решение №**

34 от 8.04.2015 г. на ВКС по н. д. № 1914/2014 г., III н. о., НК. От значение за преценка на степента на обществена опасност на деянието е обстоятелството, че се касае до държане на високорисково наркотично вещество за лична употреба, но не за задоволяване на зависимост, доколкото няма никакви данни А. да страда от такава – т.е. не са били налице улесняващи избора му обстоятелства, продиктувани от психическа или физическа зависимост. Предвид всичко гореизброено настоящият състав счита, че в конкретния случай приложението на институтът на чл. 9, ал. 2 НК би било незаконосъобразно.

От субективна страна престъплението е извършено при форма на вина „пряк умисъл” по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, доколкото обвиняемият А. е съзнавал обществеността на характера на деянието си, предвиждал е неговите общественостни последици и е искал настъпването им. Интелектуалната страна на умисъла обхваща съзнаване от обвиняемия, че държейки го в себе си, той упражнява фактическа власт върху високорисково наркотично вещество, без да има разрешително за това, като от волева страна обвиняемият е искал именно това упражняване на фактическа власт.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението, в което обвиняемият беше признат за виновен, законът предвижда наказание глоба до хиляда лева. В същото време по отношение на А. са налице законово предвидените предпоставки за освобождаване от наказателна отговорност по чл. 78а от НК, а именно:

1. за престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до три години;
2. с извършеното престъпление не са причинени съставомерни имуществени вреди;
3. към процесната дата обвиняемият е неосъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава VIII, Раздел IV от НК.

4. престъплението не е извършено спрямо орган на власт; не е причинена тежка телесна повреда или смърт; обвиняемият не е бил в пияно състояние, не са налице множество престъпления, нито деянието е извършено след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Съгласно константната практика на ВКС, когато са налице предпоставките за приложение на чл. 78а НК, съдът е длъжен да приложи именно тази разпоредба и да освободи дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

В разпоредбата на чл. 78а, ал. 1 от НК е предвидено наказание глоба в размер от хиляда до пет хиляди лева.

С оглед разпоредбата на чл. 78а, ал. 5 от НК, на обв. А. следва да бъде наложено административно наказание глоба в минималния размер, предвиден в чл. 78а, ал. 1 НК, а именно - глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева, тъй като предвиденото наказание в чл. 354а, ал. 5 НК е глоба до хиляда лева, а административното наказание по чл. 78а от НК не може да надвишава наказанието глоба, предвидено за съответното престъпление.

Въпреки всичко, съдът счита, че с оглед младата възраст на лицето и неговият брой наркотично вещество, то и без императивната разпоредба на чл. 78а, ал. 5 НК – наказанието глоба в размер на 1000 лева в най-голяма степен би постигнало целите, заложили в закона и би допринесло за поправяне и превъзпитание на обвиняемия към спазване на законите и добрите нрави, като същевременно ще въздейства предупредително върху него и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

По разпорежките:

-

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, когато съдът намери обвиняемия/подсъдимия за виновен, го осъжда да заплати сторените по делото разноси. В настоящия случай по делото са сторени разноси в размер на 214,07 лева за изготвени експертизи, поради което и обвиняемият следва да бъде осъден да ги заплати по сметка на ОДМВР-гр. Бургас.

На основание чл. 190, ал. 2 НПК – за присъдените разноси се издава изпълнителен лист от първоинстанционния съд, поради което и обвиняемият следва да бъде осъден да заплати и сумата от 5,00 лева по сметка на РС-Бургас за служебно издаване на един брой изпълнителен лист, ако се пристъпи към издаването на такъв.

По веществените доказателства:

По делото има приобщени веществени доказателства, като предвид характеристиките си - 1 брой плик с опаковки, приложен на л. 39 от ДП следва да се унищожи като вещ без стойност по предвидения в ПАС ред. Остатъкът от наркотични вещества, предадени в ЦМУ на основание чл. 354а, ал. 6 НК следва да се отнеме в полза на държавата и да се унищожи.

Мотивиран от горното и на основание чл. 378, ал. 4, т. 1 НПК, съдът постанови решението си.

Да се съобщи на страните, че мотивите на решението са изготвени.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: